

„Америка спремна да убрза европски пут Србије“, ударни је наслов у данашњем листу *Данас*

. Овакви наслови налазе се и у већини других писаних и штампаних медија у Србији. Нас, становнике Србије, хвата слатка еуфорија. Још кад видимо и наслове у

Блицу

и

Вечерњим новостима

: „Косово није препрека за ЕУ“ и „Србији водећа улога у региону“, нека милина нас прожме и обузме. А кад упалите телевизијске екране – исто задовољство. И помислимо: „После толико година понижавања, стављања у запећак, санкција, бомбардовања, отимања територије, ето Србије у првом плану на Балкану. И ко нас то подиже на пиједестал, ко нас уздиже у најважнију силу Балкана, нико други но највећа светска сила, Америка!“

А да ли ми то добијамо онако штедро, кавалерски, без икаквих услова? Ако је тачно оно што преноси *Данас*, да су се председник Србије Борис Тадић и потпредседник Америке Џозеф Бајден у јучерашњем сусрету, сагласили да је питање Косова „једино око кога се не могу договорити“, помисли човек – услова нема. Коначно смо равноправни. Нема више условљавања типа: „ви морате ово, да бисте добили оно“. Србија и Америка на равној ноzi. Ортаци, другари.

Али, да ли је баш тако? Послушајмо Бајдена на јучерашњој конференцији за штампу: - Очекујемо да Србија сарађује са ЕУ и другим кључним међународним актерима у потрази за прагматичним решењем које ће унапредити живот свих људи на Косову. Да ће помоћи у напорима САД и ЕУ да се у БиХ изгради демократска мултиетничка држава, као и да Београд има позитивне односе са свим суседима. Очекујемо да Београд учини све могуће напоре да се пред Хашким судом нађу сви оптуженици. Људи који дословно схватају политику рекли би на ово: Бајден није рекао: „морате“, није рекао: „тражимо од Вас“, Бајден је изнео оно што Америка жели, а не захтева; оно што је нама и њима у интересу.

Није баш тако. Конференција је за штампу је нешто друго у односу на директне разговоре. Она је лепа шминка, на лицу до јуче светског грубијана, који би хтео да поред мишица, данас користи мало и лепе речи.

И онда, кад видимо друге примере: нпр. Ирана и Кубе који су и даље под америчким санкцијама из различитих разлога и да они нису добили безусловно скидање санкција од Америке, како и ми много мањи и стратешки мање значајни можемо очекивати безуслован улазак у ЕУ?

И шта онда преостаје просечном Србину? Да Бајденове речи „очекујемо“, разуме у смислу „тражимо“. И да не дозволи овим слатким насловима да га понесу, јер Србија није добила ни светског савезника, ни ортака, ни партнера. Политика Америке остаје иста, само се приступ мења. Имамо исте услове: Хаг, потпуна сарадња са Еулексом на Космету, подршка Дејтонском споразуму, тј. његовој ревизији на штету Срба. Али, наступ је онакав какав треба власти у Србији. Политичка инфузија – мешавина лепих обећања, америчких очекивања без иједне грубе речи. Отуда и ове похвале, ова охрабрења Србији.

Америчка влада је добро припремила ову Бајденову посету Србији. У условима ровите политичке ситуације у Србији где се једва намиче већина за доношење многих закона, где су грађани све више незадовољни неиспуњеним евроатланским обећањима, а Срби на Космету све више прихватају институције тзв. државе Косова, суочени и са царином на административној граници са Косметом, Бајден доноси оптимизам. Јер, свесна је Америка да би сваким грубљим наступом опозиција у Србији добила поене, а српска влада би била уздрмана. Америка хоће овом посетом да види је ли српска власт спремна да Еулексу пружи потпуну подршку, да ли је спремна да „побуњенике“ из северних косметских општина умири и тиме омогући спровођење Ахтисаријевог плана у потпуности. Јер то је основни услов америчке подршке Србији – прихватање државе Косово на терену, не правно, не у међународним институцијама. Потпредседник Бајден шири свуда по Балкану идеју независног Косова. А српска власт њему и Америци није јасна. Зашто тражи спровођење плана од шест тачака у вези са Еулексом, кад је он направљен само да би се умирила српска јавност? Како час одбацује тзв. косовске институције, а с друге стране даје за право Србима са Космета да потписују уговоре са КЕК-ом, тј. државом Косово?

Како не схвата господин Тадић и остали да је Ахтисаријев план, оно чиме се Америка и ЕУ управља? То доказују и последње вести које кажу да је после састанка са председником и премијером Косова, Фатмиром Сејдиуом и Хашимом Тачијем, амерички

Доброћудни Бајден и милосрдна америчка политика

Пише: Ненад Дукић
петак, 22 мај 2009 11:41

потпредседник Џозеф Бајден изјавио да је „независност Косова неповратан процес и да је подела Косова неприхватљива“.

Једном речју, Америка хоће да доврши посао на Космету. Њој одговара марионетска тзв. држава Космет, слабих институција којом би се лако владало. А наша власт се увукла до гуше у посао са непоузданим западним силама које једно пишу и говоре, а друго раде. Дошло је време да влада преломи, а то и Америка жели – Космет или ЕУ. А то није оно у шта су нас, на претходним изборима, уверавали данашњи властодршци.